Ebû Hureyre -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Necd tarafına bir süvârî müfrezesi gönderdi. Bu müfreze Benû Hanîfe kabilesinden Sumâme b. Usâl denilen bir kişiyi esîr edip getirdiler ve onu mescidin direklerinden birisine bağladılar. Akabinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- mescide çıktı ve ona: "Yâ Sumâme, yanında ne var (gönlünden ne geçiriyorsun ve benden ne umuyorsun)?" buyurdu. Sumâme: Gönlümde hayır (ümîdi) var yâ Muhammed! (Çünkü sen zulmetmezsin; ihsan ve in'âm edersin.) Eğer Sen beni öldürürsen, kanı değerli birini öldürmüş olursun. Eğer bana in'âm edersen ni'mete karşı şükredici bir kişiye in'âm etmiş olursun. Eğer (kurtuluş fidyem için) mal istersen, ne kadar dilersen işte malım, dedi.Bu konuşmadan sonra Sumâme bağlı olarak bırakıldı. Nihayet ertesi gün oldu, sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yine ona hitaben: "Yâ Sumâme, gönlünde ne var; ne umuyorsun?" dedi. O da: Gönlümde dün Sana söylediğim şey vardır. Eğer ikram edersen, ni'mete karşı şükredici bir kimseye ikram etmiş olursun! dedi.Rasûlullah onu o gün de bağlı olarak bıraktı. Nihayet üçüncü gün olunca Rasûlullah yine: "Yâ Sumâme, yanında ne var?" buyurdu. Sumâme de:

Yanımda dün Sana söylediğim şey var, dedi. Rasûlullah: "Sumâme'yi salıveriniz!" buyurdu. Sumâme bağından salıverilince, hemen mescidin yakınındaki bir suya gitti, yıkandı, sonra mescide girdi ve: Eşhedu en lâ ilahe ille İlâh ve eşhedu enne Muhammeden rasûlullah dedi ve şöyle devam etti: Yâ Muhammed! Vallahi şu yeryüzünde bana senin yüzünden daha düşman hiçbir yüz yoktu. Fakat bu sabah senin yüzün, bana yüzlerin en sevimlisi olmuştur. Vallahi dînlerden hiçbir din bana senin dîninden ziyâde düşman gelmezdi. Fakat bu sabah Sen'in dînin bana göre dinlerin en sevilmişidir. Vallahi beldelerden hiçbir belde bana senin belden kadar sevimsiz değildi. Fakat bu sabah senin belden bana beldelerin en sevimlisi oldu. Ey Rasûl! Ben umre yapmaya niyet ettiğim sırada senin süvarilerin beni yakalamışlardı. Şimdi senin görüşün nedir? Dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Sumâme'yi (dünyâ ve âhiret saâdetiyle) müjdeledi ve umre yapmasını emretti. Sumâme umre yapmak için Mekke'ye varınca birisi ona: Dîninden başka bir dine mi döndün? dedi. O da: Hayır vallahi ben dinden çıkmadım. Fakat ben Allah'ın Rasûlü olan Muhammed'in beraberinde Müslüman oldum. Vallahi ben (sizin dîn dediğiniz müşrikliğe) dönmem ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- o hususta izin vermedikçe size Yemâme'den bir buğday tanesi gelmeyecektir,dedi.Sahih-i Müslim.

Ebû Hureyre -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-

Necd tarafına bir süvârî müfrezesi gönderdi. Bu müfreze Benû Hanîfe kabilesinden Sumâme b. Usâl denilen bir kişiyi esîr edip getirdiler ve onu mescidin direklerinden birisine bağladılar. Akabinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- mescide çıktı ve ona: "Yâ Sumâme, yanında ne var (gönlünden ne geçiriyorsun ve benden ne umuyorsun)?" buyurdu. Sumâme: Gönlümde hayır (ümîdi) var yâ Muhammed! (Çünkü sen zulmetmezsin; ihsan ve in'âm edersin.) Eğer Sen beni öldürürsen, kanı değerli birini öldürmüş olursun. Eğer bana in'âm edersen ni'mete karşı şükredici bir kişiye in'âm etmiş olursun. Eğer (kurtuluş fidyem için) mal istersen, ne kadar dilersen işte malım, dedi.Bu konuşmadan sonra Sumâme bağlı olarak bırakıldı. Nihayet ertesi gün oldu, sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yine ona hitaben: "Yâ Sumâme, gönlünde ne var; ne umuyorsun?" dedi. O da: Gönlümde dün Sana söylediğim şey vardır. Eğer in'âm edersen, ni'mete karşı şükredici bir kimseye in'âm etmiş olursun! dedi.Rasûlullah onu o gün de bağlı olarak bıraktı. Nihayet üçüncü gün olunca Rasûlullah yine: "Yâ Sumâme, yanında ne var?" buyurdu. Sumâme de: Yanımda dün Sana söylediğim şey var, dedi. Rasûlullah: "Sumâme'yi salıveriniz!" buyurdu. Sumâme bağından salıverilince, hemen mescidin yakınındaki bir suya gitti, yıkandı, sonra mescide girdi ve: Eşhedu en lâ ilahe ille İlâh ve eşhedu enne Muhammeden rasûlullah dedi ve şöyle devam etti: Yâ Muhammed! Vallahi şu yeryüzünde bana senin yüzünden daha düşman hiçbir yüz yoktu. Fakat bu sabah senin yüzün, bana yüzlerin en sevimlisi olmuştur. Vallahi dînlerden hiçbir din bana senin dîninden ziyâde düşman gelmezdi. Fakat bu sabah sen'in dînin bana göre dinlerin en sevilenidir. Vallahi beldelerden hiçbir belde bana senin belden kadar sevimsiz değildi. Fakat bu sabah senin belden bana beldelerin en sevimlisi oldu. Ey Rasûl! Ben umre yapmaya niyet ettiğim sırada senin süvarilerin beni yakalamışlardı. Şimdi senin görüşün nedir? Dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Sumâme'yi (dünyâ ve âhiret saâdetiyle) müjdeledi ve umre yapmasını emretti. Sumâme umre yapmak için Mekke'ye varınca birisi ona: Dîninden başka bir dine mi döndün? dedi. O da: Hayır vallahi ben dinden çıkmadım. Fakat ben Allah'ın Rasûlü olan Muhammed'in beraberinde Müslüman oldum. Vallahi ben (sizin dîn dediğiniz müşrikliğe) dönmem ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- o hususta izin vermedikçe size Yemâme'den bir buğday tanesi gelmeyecektir,dedi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Hadisin manası:Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- Benû Hanîfe'ninde o koldan olduğu Bekiroğullarıyla savaşmaları için hicretin altıncı yılında Muharrem ayının onunda Muhammed b. Mesleme komutasında Necd tarafına doğru atlı askerler gönderdi.Onlara ansızın hücum ettiler ve yenilgiye uğrattılar.Sumâme b. Usâl'i esir alıp Medine'ye getirdiler.Onu Mescidi Nebevî'nin direklerinden birisine bağladılar.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ona ona şöyle buyurdu:'' Yanında ne var (gönlünden ne geçiriyorsun ve benden ne umuyorsun)?" buyurdu.Sumâme: Gönlümde hayır (ümîdi) var.Senin hakkındaki zannım ve temennim ancak senden hayır gelmesidir.Sumâme'nin sözü:''Eğer Sen beni öldürürsen, kanı değerli birini öldürmüş olursun.Eğer beni öldürürsen senden intikam alırlar çünkü ben kavmimin efendisiyim.Şöyle de denilmiştir şayet beni öldürürsen bu da senin adaletindir manasına geldiği de söylenir.Bana hak ettiğim muameleyi etmiş olursun.Çünkü ben kan karşılığı istenilen biriyim.Eğer beni öldürürsen kısas olarak öldürürsün.Kesinlikle bana zulmetmiş olmazsın.Eğer in'âm edersen, ni'mete karşı şükredici bir kimseye in'âm etmiş olursun! dedi.Eğer beni af ederek bana iyilik yaparsan af etmek değerli kişilerin güzel

ahlakındandır.Benim yanımda iyiliğin boşa gitmez.Çünkü sen güzellikleri koruyan değerli bir kişiye ikramda bulundun.O kişi iyiliği kesinlikle unutmaz.Sumâme -radıyallahu anh-'ın şu sözünde:''Eğer mal istiyorsan.''Şayet kendimi mal karşılığında kurtarmamı istiyorsan ''Ondan istediğin kadar iste.''Sana istediğin kadar vardır.''Bütün bu konuşmalardan sonra Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yapacağı ancak onu terk etmekti.Ertesi gün olunca Rasûlullah yine: "Yâ Sumâme, yanında ne var?" Sana dediğim var dedi.Onu direğe bağlı olarak bıraktı.İkinci gün olduğunda Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ona ilk gün sorduğu soruyu tekrar sordu.Sumâme ilk verdiği cevabı verdi.Sonra onu üçüncü gün bıraktı.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ''Sumâme'yi serbest bırakın.'' buyurdu.Onun bağlarını çözün.Sumâme bağından salıverilince, ''Hemen mescidin yakınındaki bir suya gitti.'' Yıkandı, sonra mescide girdi ve: ''Eşhedu en lâ ilahe ille İlâh'' dedi.İslamını ilan etti ve iki şehadet cümlesini söyledi.Bu rivayet Sahiheynde:Üsâme Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emriyle değil de kendi isteğiyle yıkandı.Sonra da Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-,hanif olan dini,sevgili beldesi Medine'i Nebeviye hakkındaki düşüncelerini açıkladı.Sumâme -radıyallahu anh- şöyle dedi:Yâ Muhammed! Vallahi şu yeryüzünde bana senin yüzünden daha düşman hiçbir yüz yoktu. Fakat bu sabah senin yüzün, bana yüzlerin en sevimlisi olmuştur.Buğz etmek ve kerih görmek aşırı sevgiye dönmüş ve hiç bir sevgiye den olmayan bir sevgi olmuştur.''Vallahi dînlerden hiçbir din bana senin dîninden ziyâde düşman gelmezdi. Fakat bu sabah sen'in dînin bana göre dinlerin en sevilenidir.''Bu şekilde imanın duyguları kalbin yumuşaklığıyla karışır.''Vallahi beldelerden hiçbir belde bana senin belden kadar sevimsiz değildi. Fakat bu sabah senin belden bana beldelerin en sevimlisi oldu.''Çünkü sana olan sevgim beni senin beldeni daha çok sevmeye itti. Ey Rasûl! Ben umre yapmaya niyet ettiğim sırada senin süvarilerin beni yakalamışlardı. Şimdi senin görüşün nedir? Dedi.Bana ümre için izin verirmisin.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- Sumâme'yi (dünyâ ve âhiret saâdetiyle) müjdeledi ve umre yapmasını emretti.Sumâme umre yapmak için Mekke'ye varınca birisi ona: Dîninden başka bir dine mi döndün? dedi. O da: Hayır vallahi ben dinden çıkmadım. Fakat ben Allah'ın Rasûlü olan Muhammed'in beraberinde batıl olan dini bırakıp hak dine girdim Müslüman oldum.Ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- o hususta izin vermedikçe size Yemâme'den bir buğday tanesi gelmeyecektir,dedi.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- size gönderilmesine izin vermeden gönderilmeyecek.Yememe'ye doğru yöneldi.Yemâme Mekke'nin mezraası/ekinliği idi.Sumâme buğdayı onlara yasakladı ve Kureyş zor durumda kaldı.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e akrabalarıyla yazı gönderdiler ve Sumâme'ye yazı yazmasını istediler,Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'de öyle yaptı.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10888